

Azc Drachten niet voor iedereen veilige haven

JOSÉ HULSING

DRACHTEN Asielzoekerscentra zijn niet voor iedereen een veilige plek. Christenen bijvoorbeeld worden er regelmatig gediscrimineerd. De ChristenUnie breekt een lans.

Nog bijna elke nacht ontwaakt de achtjarige Hessian Dousti uit een boze droom. Gillend en zwetend. Zijn nachtmerries gaan niet alleen over Iran, het land dat hij met z'n ouders en broertje ontvluchtte omdat ze zich bekeerd hadden tot het christendom. Nee, hij is vooral ook bang voor de pestkoppen in het asielzoekerscentrum in Drachten.

Ze braken z'n bril, duwden hem van de trap en scholden hem uit voor vieze christen. Elke dag weer was Hessian het mikpunt van de pesterijen van zijn klasgenootjes op de azc-school. Het dreef hem, maar ook zijn ouders tot wanhoop. „Het COA vond dat de jongens het onderling maar op moesten lossen”, vertelt zijn moeder Hannaneh Karimpour.

Volgens Karimpour greep het COA pas in toen haar zoon gewond raakte en zij naar de politie wilde gaan. De betreffende bullebak werd aangesproken en hield zich een tijdje

koest. Inmiddels zit Hessian op een andere school, waar iedereen graag met hem wil spelen. Thuis, op het azc, wordt hij nog altijd uitgescholden.

„Discriminatie in asielzoekerscentra is een serieus probleem”, zegt Tweede Kamerlid Gert Jan Segers van de ChristenUnie. Hij haalt een onderzoek aan van Stichting Gave, een christelijke organisatie die hulp biedt aan asielzoekers, waaruit blijkt dat christenen in 75 procent van de asielzoekerscentra te maken krijgt met discriminatie.

De ChristenUnie heeft Karimpour uitgenodigd voor een gesprek om haar ervaringen te horen. Ook haar eveneens tot het christendom bekeerde vriendin, de Iraanse Hannaneh Kheradmandi, doet haar relaas. Beide vrouwen voelen zich onveilig

Elke dag weer was Hessian het mikpunt van pesterijen

in het azc in Drachten. Ook als ze thuis zijn, doen ze altijd de deur op slot.

In augustus veroordeelde de rechter nog een 22-jarige Iraniër uit het azc in Drachten omdat hij tot het christendom bekeerde medebewoners had mishandeld. Volgens Amy van Eerden, ChristenUnie-raadslid in Smallingerland, was het destijds nog een heel karwei om aangifte te doen. „Het werd afgedaan als onderling gedoe.”

Brenda Ottjes van het discriminatiesteunpunt Tumba, aangeschoven bij het gesprek, erkent dit. Door „onbekendheid bij de politie” is het lastig voor asielzoekers om aangifte te doen van discriminatie. „Als discriminatie de aanleiding is van mishandeling, is het belangrijk dat dit ook in het verbaal staat. Dit heeft een verzwarend effect.”

Kamerlid Segers belooft het onderwerp discriminatie in asielzoekerscentra landelijk weer op de agenda te zetten. „Asielzoekers die discrimineren, of het doelwit nu christenen zijn of homo's, weten schijnbaar niet hoe onze samenleving werkt. Dit zou een negatieve invloed op hun eigen procedure moeten hebben.”

Hannaneh Kheradmandi (voor) en Hannaneh Karimpour vertellen over discriminatie in het asielzoekerscentrum. Statenlid Ynze de Boer en Tweede Kamerlid Gert Jan Segers horen toe. FOTO JILMER POSTMA